

TOESPRAAK BIJ GELEGENHEID VAN
SINT CECILIAFEEST 2003

Aan de bestuursleden, muzikanten en leden van de drumband,
leden van het feestcomité,
vrienden, sympathisanten,
Koninklijke fanfare Sint Cecilia Kanne,
Geachte aanwezigen,

Opnieuw zijn wij met velen samengekomen om dit fijne Sint Cecilia feest mee te maken. Het is een feest waar we terugblikken naar het afgelopen jaar, en ook vooruitzien naar wat ons te wachten staat in het nieuwe jaar.

Terugblikkend op het voorbije jaar kunnen we niet anders dan even blijven stilstaan bij het overlijden van twee van onze leden, Eugène Paulussen en Guillaume Vrijens. Twee verdienstelijke mensen, niet eens zo oud, die ons hebben verlaten, en ook echt een grote leegte achterlaten binnen onze vereniging.

Een verlies als dit, beste vrienden, is nu eenmaal niet te vermijden. Maar ik wil toch even stilstaan bij ons ledenbestand. We kunnen er eenmaal niet omheen dat links en rechts toch een aantal personen hebben afgehaakt. Voor sommigen is dat tijdelijk, maar voor anderen blijkbaar definitief.

Natuurlijk heeft iedereen daarvoor zijn persoonlijke redenen. Te drukke beroepsbezigheden, het huishouden, de jonge kinderen, het zijn allemaal aanvaardbare redenen natuurlijk.

Anderen daarentegen haken af, of zetten alleszins hun lidmaatschap op een laag pitje om heel andere redenen.

Wij zijn allemaal amateur muzikanten, zoveel is duidelijk. Amateur betekent in de letterlijke zin van het woord "liefhebber". Maar eigenlijk schuilt daarin een zeer grote dubbelzinnigheid, of eigenlijk juist een grote uitdaging.

Amateur zijn wordt in de volksmond wel eens omschreven als : je doet maar mee voor het plezier, het hoeft allemaal niet zo perfect te zijn.

Maar amateur zijn, in de zin van "liefde hebben voor", betekent veel meer. Iets waar je echt van houdt, een hobby waar je echt mee omgaat, die probeer je toch naar best vermogen uit te oefenen. En vooral omdat je nu precies deze hobby hebt gekozen, die je nu eenmaal in groep uitoefent, zou je een extra inspanning moeten leveren voor de groep. Al ben je individueel dan niet de beste, de groep kan enkel maar door jouw inzet beter worden. Dat is iets waar we rekening mee moeten houden. Sommigen stellen zich al heel snel tevreden met wat zij kunnen, en durven dan wel eens de repetities aan de kant schuiven. Maar vergeet niet dat de groep hier het meest hinder van ondervindt, en je het geheel hier geen stap verder mee helpt, integendeel.

Wij proberen met onze vereniging goede muziek te maken en vanzelfsprekend wordt de keuze van de muziekwerken ook aangepast aan het niveau van de groep. Als er dan ook al eens een moeilijker werk op de lessenaar komt, dan moet je dat eerder beschouwen als een uitdaging, en niet als een "lastig iets" dat er alleen is omdat anderen het wel kunnen. Alleszins is dat niet de bedoeling van de keuze van bepaalde stukken.

Moeilijker heb ik vanzelfsprekend over het wegblijven van leden omwille van ontevredenheid, misverstanden, en zelfs onenigheid.

Wij zijn inderdaad met een grote groep, en er kunnen altijd misverstanden zijn. Maar ook over een misverstand moet in alle openheid gesproken kunnen worden. En opnieuw durf ik hier te zeggen dat je in een vereniging niet het eigenbelang, maar het groepsbelang voorrang moet durven geven.

Beste aanwezigen, het afgelopen jaar was zeker geen slecht jaar. Wij hebben mooie resultaten behaald, goede concerten met drumband en fanfare kunnen verzorgen. Op gebied van de grotere organisaties zijn wij op zoek naar nieuwe formules en we zijn ervan overtuigd dat we mits enige aanpassingen aan onze "vernieuwde" zomerfeesten" ook weer goed zullen scoren.

Het leerlingenaanbod is behoorlijk , en sedert enige tijd verheugen we er ons ook weer op dat ook voor de drumband een reeks jongeren zich aangemeld hebben. Het is vooral voor de leerlingen en de jongste muzikanten en drummers in de groep dat wij een zeer belangrijke voorbeeldfunctie moeten vervullen.

Beste vrienden, meer dan honderd vijfenvijftig jaar al bestaat onze vereniging. Met veel moeite hebben ons ouders, grootouders en overgrootouders aan dit korps gewerkt. Hebben zij de handen uit mouwen gestoken om ons een goed onderkomen te bezorgen.

Het is zeker niet het werk geweest van één man of van een beperkt groepje van mensen, integendeel.

Het is aan ons om vandaag en elke dag opnieuw respect te tonen voor al degenen die ons zijn voorgedaan. Respect te tonen door in de beste omstandigheden en met slechts één doel voor ogen, het steeds beter te doen, het pad dat zij voor ons gebaad hebben open te houden opdat ook zij die na ons komen gemakkelijk hun weg vinden en er weer op verder kunnen gaan.

De voorzitter,

Guido